SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

.CV. No. 60. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 30, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го БЕРЕЗНЯ 1988 Ч. 60. РІК XCV.

Відбулися наради Крайового і місцевих комітетів Тисячоліття

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Тут у будинку Українського Народного Союзу відбулися у суботу, 26-го березня ц.р., ширші наради Крайового і стейтових, метрополітальних та місцевих комітетів Тисячоліття Християнства в Україні.

У нарадах взяло участь біля 50 осіб, які репрезентували Крайовий комітет і 13 місцевих комітетів, які приїхали з різних стейтів — Ню Йорку, Ню Джерзі, Конектикат, Пенсильванії (Філядельфія), Огайо (Клівленд) і Мишиґен (Дітройт).

Привіт від Президії зложив її голова д-р Юрій Старосольський, а програмою керував голова Ділового Комітету д-р Юрій Солтис.

Голови різних комісій Крайового комітету зложили обширний звіт із своєї діяльности, яка включала контакт з державними чинниками та взагалі діяльність на зовнішньому відтинку, як також поінформувати про заплановані відзначування Тисячоліття у Вашінгтоні 7-9-го жовтня ц.р.

Представники всіх присутніх місцевих комітетів також інформували про пророблену досі працю і про заплановані імпрези на цей ювілейний рік.

Наради проходили у дружній атмосфері і у констуктивній виміні думок про багато справ зв'язаних із святкуванням Тисячоліття.

При кінці нарад збори винесли кілька стверджень про процес праці комітетів, про стан святкувань з аспектів зовнішнього і внутрішнього та про співпрацю Крайового комітету з комітетами по містах Америки.

Подробиці про ці наради будуть подані в наступних числах „Свободи".

В Англії відбудеться з'їзд об'єднання

Лондон. (ПС ІСНО). — В днях 2-го і 3-го квітня ц. р. відбудеться в Ноттінґгамі, Англія 40-ий річний з'їзд Об'єднання Українців у Великовританії (ОУуВБ).

Теперішню Головну управу об'єднання очолюють: Антін Ясельський — голова і Андрій Костюк — секретар, а осідок Президії ОУуВБ знаходиться в Лондоні.

Об'єднання охоплює ще інші братні організації в Англії: Т-во Українських Жінок ім. Олени Теліги, Об'єднання Молодих Британських Українців і Фундацію ім. Олега Ольжича, які входять в систему ІСНО.

Згідно з передбаченим порядком нарад, крім звітів з дотеперішньої діяльности об'єднання та виборів нових керівних органів, на з'їзді буде виголошена доповідь про 40-річну діяльність ОУуВБ.

На запрошення Головної управи у з'їзді візьме участь голова Світової Координаційної Ради ІСНО Павло Дорожинський, який рівночасно відвідає в Европі ряд західних країн українського поселення.

Створено комітет для будови пам'ятника на могилі ген. П. Г. Григоренка

Джерзі Ситі, Н. Дж. 21-го лютого ц. р. минув рік від смерти ген. Петра Григоровича Григоренка, одного із засновників Української Гельсінкської Групи та голови її Закордонного Представництва.

Виникає потреба спорудити пам'ятник на його могилі на українському православному цвинтарі в с. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Для цього потрібні фонди, непосильні для хворої вдови Зінаїди Михайлівни із хворим сином. Тому створився громадський комітет у складі: Михайло Воскобійник, Іван Даниленко, Божена Ольшанівська, Роман Трач і Юрій Ференцевич. Комітет відкрив окреме конто в українській кредитовій кооперативі „Самопоміч" в Ню Йорку і звертається до українського громадянства із закликом слати пожертви на будову пам'ятника на адресу: Self Reliance (N. Y.) F. C. U., 108 Second Ave., New York, NY. 10003 Acc. 14246 —Hryhorenko Memorial.

„Русини — це не росіяни"

Джерзі Ситі, Н. Дж. — У популярному польському щоденнику „Ґвязда Полярна" з 26-го березня ц.р. появилася відповідь В. Короля на статтю Шеняви-Шиманського п.н. „1000 років віри". У ній, як це тепер часто буває, помішане поняття русинів і росіян, і це старається В. Король у своєму листі до редакції вияснити. Автор листа звертає також увагу, що навіть недавня декларація Кардинала Ґлемпа в часі зустрічі українського і польського Єпископів в Римі стверджувала, що відзначається 1000-річчя Християнства Русі, а не Росії. Це саме підкреслив Папа Іван Павло II у своєму зверненні до ієрархів Української Католицької Церкви.

Тому В. Король звертає увагу, щоб такими неправдивими вістками, як у статті Шеняви-Шиманского не ширити непорозумінь поміж українцями і поляками, які тепер повинні шукати порозуміння проти спільного ворога — Росії.

Рівночасно в тому самому числі польського щоденника і на цій самій сторінці находиться інший лист читача Ц. Ґащиньского, який порушує також справу взаємин польсько-українських і 1000-річчя. Там сильно підкреслюється, що теперішня Україна є під окупацією комунізму, а не Росії.

М. АНТОНОВИЧ ДОПОВІДАТИМЕ В УВАН

Ню Йорк. — В суботу, 2-го квітня ц.р., о год. 2-ій по полудні Українська Вільна Академія Наук в ЗСА влаштовує наукове засіданнкя з доповіддю Марка Антоновича на тему „Листи Володимира Антоновича до Федора Вовка". Наукове засідання відбудеться в будинку УВАН, 200 Захід 100-та вулиця.

Появився IУ том книжки М. Качалуби

Прудентополіс, Бразилія. — Минулого року тут з Видавництва ОО. Василіян вийшов IV том 127-сторінкової книжки д-ра Михайла Качалуби п. з. „З моеї Одіссеї" (Лікарські спогади зі Словаччини). Обкладинка до цієї книжки — у виконанні Христини Кишакевич-Качалуби.

У книжці своїй, де багато світлин — членів родини автора, М. Качалуба на канві політичних подій — окупації Чехо-Словаччини совєтською владою — розповідає про своє родинне життя, ілюструє свою лікарську професію аж до моменту їхнього виїзду до Швайцарії. Спогади ці присвячені синові автора — Михасеві, який, — як пише М. Качалуба, — „перебрав моє звання і моє кредо".

За автором, крім чотирьох томів „З моєї Одіссеї, — збірки поезій та лікарські праці.

ЗВЕРНЕННЯ

УКРАЇНСЬКОЇ ГЕЛЬСІНКСЬКОЇ ГРУПИ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ТА СВІТОВОЇ ГРОМАДСЬКОСТИ

Створена 1976 року громадська група сприяння Заключному актові Гельсінкських угод з безпеки і співробітництва в Европі в роки брежневського застою зазнала такого тотального погрому, як жадна інша гельсінкська група в СССР. Всі її учасники пройшли тривалі терміни ув'язнення і заслання, чотири члени групи — Олекса Тихий, Юрій Литвин, Валерій Марченко та Василь Стус — загинули в страхітливих умовах в таборі особливого режиму, в таборі смерти, де досі, всупереч здоровому глуздові і оголошеній в СССР політиці демократизації караються українці-гельсікці Іван Кандиба, Микола Горбаль, Іван Сокульський, Віталій Калиниченко, Григорій Приходько.

Після довготривалих термінів ув'язнення відбувають заслання Левко Лук'яненко та Микола Матусевич. Під адміністративним наглядом — іншими словами, під домашнім арештом — опинився після табору Йосиф Зісельс. Різних переслідувань (заборона на професію, цькування в пресі, стеження, затримання тощо) зазнавали або зазнають після звільнення давні члени групи Вячеслав Чорновіл, Михайло Горинь, Василь та Петро Січки, Ярослав Лесів та інші.

Не зважаючи на жорстокий погром, Українська Гельсінкська Група ніколи не заявляла про саморозпуск, як це зробила московська група, і ніколи не припиняла своєї діяльности. Це ж знати треба! Не маючи змоги, через масові арешти, підготовляти і оприлюднювати колективні документи, більшість членів групи усі ці важки роки виступала від імени групи індивідуально. Активно діяло Закордонне Представництво групи.

Нова суспільна обстановка в СССР, звільнення значної частини політв'язнів, припинення судових процесів правозахисників дають можливість активізувати діяльність Української Гельсінкської Групи на батьківщині.

Першим реальним кроком до цього стало оголошення в грудні 1987 року органом групи незалежного журналу „Український Вісник" із колективною кооптацією в групу редколегії журналу. Проведено консультації, в ході яких підтвердили свою приналежність до групи і бажання працювати в ній відомі правозахисники, давні члени Української Гельсінкської Групи: Левко Лук'яненко — Томська область, заслання; Оксана Мешко — Київ, Микола Матусевич — Читинська область, заслання, Зиновій Красівський — Львівська область, Вячеслав Чорновіл — Львів, Михайло Горинь — Львів, Петро Розумний — Дніпропетровська область, Петро Січко — Івано-Франківська область, Василь Січко — Івано-Франківська область, Йосиф Зісельс — Чернівці, Ярослав Лесів — Івано-Франківська область, Ольга Матусевич — Київ, Василь Стрілець — Івано-Франківська область, а також кооптовані до Групи в грудні 1987 року члени редколегії „Українського Вісника": Василь Барладяну — Одеса, Михайло Горинь — Львів, Павло Скочок — Київська область, Віталій Шевченко — Київ, Степан Сапеляк — Харків, Микола Муратов — Москва.

З декількома членами групи (Іван Кандиба, Микола Горбаль) контакту ще не встановлено, через ізоляцію ув'язнення та інші причини. Але їхнє бажання працювати в групі сумнівів не викликає.

У погодженні з більшістю підтверджених і кооптованих членів Української Гельсінкської Групи заявляємо:

1. Як і дотепер, свою діяльність Українська Гельсінкська Група спиратиме на всі основоположні міжнародні документи щодо прав людини, як Універстальна декларація прав людини, та Пакт про громадянські і політичні права, а також Заключний акт Гельсінкських угод з питань безпеки та співробітництва в Европі.

(Закінчення на стор. 3)

ДОМАГАЮТЬСЯ УСТУПЛЕННЯ ПАРТРІЯРХА ПІМЕНА

Москва. — Газета „Ню Йорк Таймс" у числі з 25-го березня ц. р. інформує, що група християн, в тому числі чимало священиків, в Совєтському Союзі, звернулись формально до патріярха Російської Православної Церкви 77-річного і хворого Пімена, щоб він уступив із свого посту і зробив місце для молодшого і більш динамічного духовного церковного керівника.

Отець Ґлеб Якунін, якого в минулому році звільнили із сибірського „екзилю", заявив, що він і п'ятьох інших священиків також підписали прохання до Патріярха Пімена тому, що вони переконані, що він хворий і віком за старий, щоб очолювати таку велику Церкву та й ще у таких складних часах, тобто в атмосфері лібералізації, перебудови і „ґласности". „Ви, Ваша Святости, — говориться у листі вірних і священиків, — у зв'язку зі старістю і затяжною хворобою, не є у стані двигати на собі тягар патріярших обов'язків".

Підписані кажуть, що їхню думку поділяють численні священики, монахи й монахині, вірні і навіть партійні особи, які мало учащають до церкви, але цікавляться церковним життям в СССР. Подібне звернення вони вислали також на адресу синоду РПЦеркви та поодиноких єпископів, архиєпископів і митрополитів. З деякими вони мають заповіджену зустріч в тій справі, бо тільки синод може запропонувати зміни, якщо Пімен добровільно не зрезигнує.

В листі до Пімена вірні і священики звертають увагу на потребу змін в ГПЦ у зв'язку з перекупством і бюрократизмом, як залишками з минулих часів, особливо з часів владування в Кремлі Леоніда Брежнєва. Отець Ґ. Якунін заявив кореспондентам, що Церква також хоче скористати із загальної лібералізації, яка постала у наслідок загальної політики полегш і „відкритого суспільства" після приходу до влади Міхаїла Горбачова, який обіцяє збільшення свободи для усіх прошарків населення СССР.

Священики, а головно єпископи, повинні тепер домагатися збільшення прав для Церков в Совєтському Союзі і відкриття більше церков й церковних будинків для користування віруючих. Отець Ґ. Якунін відмовився назвати наслідника Патріярха Пімена, який, як відомо, був інстальований на це становище ще в 1971 році. „Він тепер дуже хворий, а закордонні відвідувачі кажуть, що в такому стані він тільки викликає співчуття", — заявив о. Якунін.

ОБДУРЮВАННЯ ЗАХОДУ МОСКВОЮ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Вашінгтон. — Не зважаючи на підписаний у Вашінгтоні президентом Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим договір про зменшення і виведення з Европи й частинно з Азії ракет середнього і близького засягу з атомовими головками, творення відповідної атмосфери американсько-совєтської співпраці, висловлювання надій на підписання другого договору в Москві при кінці травня, або на початку червня, тим разом про редукцію стратегічних нуклеарних ракет, обдурювання Москвою Заходу продовжується на усіх відтинках життя.

В кінці минулого тижня виступив на переслуханні підкомісії Палати Репрезентантів у справах військової фльоти керівник американської військової розвідки морської фльоти контрадмірал В. Стейдман. Він заявив, що в останньому часі головне совєтське командування морської фльоти відтягнуло частину совєтських підводних човнів з нуклеарною погінною силою і балістичними ракетами з Атлантійського побережжя ЗСА і перекинуло їх до берегів Західньої Европи, очевидно для того, щоб збалянсувати ударну силу СССР у зв'язку з процесом виведення згаданих ракет середнього і близького засягу, головно СС-20, які підлягають знищенні, згідно з підписаним договором.

Свідчення контр-адмірала Стейдмана були предметом обговорення на підкомісії морської військової фльоти Палати Репрезентантів ще 1-го березня ц.р., але щойно 19-го березня підкомісія і Пентаґон, перевіривши докладно інформації, вирішили менш-більш розкрити цю справу і подати її до загального відома.

Правда, згаданий контр-адмірал підкреслив, що перекинення підводних совєтський човнів не спричиняться до зміни відношення стратегічних морських сил СССР і ЗСА, але вона вказує на те, що совєтське командування міняє диспозицію своїх нуклеарних сил у пов'язанні з відтягненням ракет середнього засягу з Европи. На його думку Пентаґон повинен також поробити відповідні зміни, щоб достосувати свою стратегію до нової дійсности, заступаючи таким чином відсутність ракет Першінґ 2 і крилатих в Европі.

Головкомандуючий збройними силами Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) ген. Джан Ґелвін заявив, кореспондентові аґентства Ассошієйтед Пресс, що замість совєтських ракет СС-20, тепер будуть скеровані на західньоевропейські центри ракети із совєтських підводних човнів, а також крилаті ракети, які Москва примістить на численних кораблях військової фльоти, курсуючих біля берегів Західньої Европи.

В минулому СССР звичайно тримав кільканадцять підводних човнів приблизно 1,000 миль від берегів ЗСА. Кожний такий човен спроможний вистрілювати 16 нуклеарних ракет СС-Н-6 із засягом приблизно 2,000 миль. На думку підкомісії і Пентаґону відповідальні за переговори у Женеві у справі підписання другого договору повинні домагатися не тільки ліквідації ракет, але також зменшення числа підводних човнів з ракетами на покладі. „Проходять великі стратегічні зміни у зв'язку з договором по совєтському боці, чи не час і нам достосуватись до нової ситуації", — заявив контр-адмірал Стейдман.

У СВІТІ

ЄРУСАЛИМСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ суд засудив в неділю, 27-го березня ц. р., на 18 років тюрми свого громадянина нуклеарного техніка Мордехая Вануну, який свого часу заявив кореспондентові британської газети, що Ізраїль секретно продукує атомові бомби і розбудовує у підземеллях фабрики для продукції нуклеарної зброї. Три судді, які вели процесом не погодились з вимогою прокуратури, яка домагалася досмертного ув'язнення, для підсудного, 34-річного Вануну, тому, що він висловив жаль за свій поступок і фактично перепросив ізраїльський нарід. Правний оборонець Вануну заявив кореспондентам, що він внесе відклик до вищої судової інстанції. Свого часу заява Вануну появилася була в лондонському „Сандей Таймс" і викликала широкий розголос у світі.

НЕВІДОМІ ТЕРОРИСТИ вбили емеритованого генерала летунства і підклали великої вибухової сили бомбу, яка вибухла в центрі еспанської столиці Мадрид. Поліція обвинувачує за вбивство і бомбовий замах терористичну організацію ЕТА, яка є збройним рам'ям еспанських басків. Покищо баски не взяли на себе відповідальности за вбивство 81-річного генерала летунства Люїса Азкаррага Переза-Кабальєро і за залишення на мотоциклі бомби, від вибуху якої були поранені кілька осіб.

НЕСПОКОЇ НА ОКУПОВАНИХ Ізраїлем арабських землях і вбивства продовжуються. В неділю, 27-го березня ц. р., ізраїльські вояки, побоюючись за своє життя, знову застрелили чотирьох арабів, підсилюючи тим самим ненависть арабського населення до ізраїльських окупантів. Армія продовжує також процес арештів усіх запідозрілих активістів. Досі заарештовано понад 3,000 осіб і запроторено до своєрідних примітивних таборів на полі обгороджену колючим дротом, без належної опіки і харчів. Непорозуміння нуртує також серед членів ізраїльського кабінету і дуже часто приходить на засіданнях до зударів між прем'єр-міністром Їцаком Шаміром і міністром закордонних справ Шімоном Перезом, в більшості за відкинення урядом пляну Уряду ЗСА, зглядно мирової ініціятиви державного секретаря Джорджа Шулца, який, як відомо, знову вибирається на Близький Схід 3-го квітня і має вже заплановані зустрічі з представниками Єгипту, Йорданії, Савдійської Арабії, Ізраїля і Сирії. У Вашінґтоні Шулц зустрінувся з двома американськими арабами, які тісно пов'язані з Палестинською Визвольною Організацією, проти чого запротестував амбасадор Ізраїля у Вашінгтоні і прем'єр Ї. Шамір у Єрусалимі, пригадуючи американцям зобов'язання не зустрічатися з палестинцями, головно членами ПВО. Деякі політичні спостерігачі і кореспонденти інформують, що Ізраїль рахується з можливістю несподіваної атаки арабських держав, якщо справа палестинського питання не буде розв'язана задовільно.

ІРАН ТА ІРАК продовжують обстрілювати одні одних ракетами, знищуючи не тільки свої міста, але вбиваючи велику кількість невинних цивільних людей. Крім того головне командування іранської армії розпочало нову офензиву проти іракської армії з метою захоплення важливих стратегічних місць. Обидві країни повідомляють про великі жертви в людях і матеріялі.

Ізраїль „замкнув" окуповані землі у страху перед демонстраціями

Єрусалим, Ізраїль. — Західні, а зокрема американські кореспонденти інформують з Єрусалиму, що головне командування ізраїльської армії наказало „замкнути" окуповані землі на західньому березі ріки Йордан і смузі Гази, у страху перед заповідженими масовими демонстраціями, які мають відбутися ще цього тижня, починаючи із середи, 30-го березня.

У зв'язку з цими драстичними обмеженнями, на згадані землі заборонений в'їзд для усіх арабів й ізраїльців, крім тамошніх поселенців і, очевидно, для кореспондентів та фоторепортерів. Скріплені частини ізраїльської армії розставили по всіх шляхах застави, а деякі головніші шляхи заблькували танками і панцерними автомобілями. Ціла територія перебуває під наглядом з військових гелікоптерів, які систематично інформують військове командування про скупчення арабської молоді, головно палестинців, які заповіли, що жадні обмеження, терор і вбивства арабів, не зупинять їх перед заплянованими демонстраціями, бо „ми під теперішню пору, не маємо нічого до страчення крім власного життя".

З огляду на те, що у смузі Ґази ізраїльці помітили особливу активність арабів, вони проголосили там особливо строгий вийнятковий стан і заборони 650,000 палестинців виходити із своїх будинків, якщо ці житла взагалі можна назвати „будинками".

Генеральний штаб ізраїльської армії, очевидно, числиться з можливістю відплатних акцій деяких арабських держав, якщо б ситуація на окупованих землях особливо погіршилась і треба було б застосувати військові протизаходи, тобто вживати проти арабів гостру амуніцію. Небезпечними в тому випадку є Сирія, Савдійська Арабія і частинно Лівія, диктатор якої Муаммар Каддафі заохочує від якогось часу арабські держави до „конкретної" акції проти „ізраїльських поневолювачів".

Покищо Ізраїль турбується заповідженими демонстраціями на окупованих землях і евентуальним протестом численних кореспондентів, які вже розпочали акцію протесту проти замикання територій і обмежування свободи преси у мирний час.

Міністер оборони Ізраїля Їцак Рабін, пояснюючи привентивні заходи заявив, що арабське населення поставило Ізраїлеві виклик. „Будемо, отже говорити сам на сам". Він тільки не сказав, що місцеві араби озброєні камінням й іншими твердими предметами, а ізраїльське військо тяжкими машиновими крісами, танками, панцерними автомобілями, ґранатами й іншими військовими засобами для придушення заворушень, кажуть спостерігачі, які не конче захоплювались реторикою Рабіна і його „геройством".

Адміністрація президента Роналда Реґена у Вашінґтоні також не дуже удушевлена ізраїльськими акціями. Речник адміністрації Марвін Фіцвотер заявив, що Уряд ЗСА дивується і не погоджується з ізраїльськими протизаходами, які тільки можуть погіршити відносини Ізраїля з арабським світом. Інший речник Державного департаменту Чарлз Редман підкреслив, що ізраїльські заходи напевно не допоможуть Джорджові Шулцові в його розмовах, які він плянує відбути з керівниками близькосхідніх держав, починаючи від 3-го квітня.

В Нікараґуа звільнили 100 політв'язнів

Манаґуа, Нікарагва. — Тут в наслідок підписаного минулого тижня перемир'я звільнено з тюрми 100 політичних в'язнів. Звільняючи 99 мужчин і одну жінку з ув'язнення, міністер внутрішніх справ Томас Борґе заявив, що його уряд завжди був і буде в майбутньому тим чинником, який придержуватиметься всіх обіцянок й закликав всіх звільнених включатися в боротьбу за мир.

Натомість на Службі Божій Кардинал Міґуель Урбано і Браво, один із двох офіційних свідків підписання перемир'я між урядом та повстанськими провідниками, у своїй проповіді пригадував всім, що це тільки перемир'я і відмовився від дальшого коментування, заявляючи, що буде пильно стежити за виконаннями підписаних обіцянок і аж тоді зможе щонебудь говорити про майбутність.

Вміжчасі звільнені в'язні по різному реаґували на звільнення, коментуючи радше про їхні несправедливі ув'язнення, а не про сподівання в майбутньому.

Більшість звільнених — це цивільні громадяни, запідозрені у співпраці з повстанцями, бо уряд не погодився звільнити колишніх вояків з прибічної ґвардії попереднього уряду президента Анастазіо Самози аж поки не буде підписаний справжній договір миру.

Коментатори закордонних засобів масової інформації описували відносно спокійну атмосферу у Нікараґуанській столиці, але відчуття непевности панує всюди, не зважаючи на те, що за кілька днів цілий християнський світ буде святкувати світлий празник перемоги добра над злом.

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНҐТОНІ РОЗГОРЯЄТЬСЯ поважна суперечка над справою, яка досі виглядала дуже легкою до переведення, а саме підвишки мінімальної заробітної платні, яка зараз є 3.35 дол. на годину. Прихильники підвищення цієї ставки твердять, що воно не буде мати шкідливих наслідків, на торгівлю чи безробіття натомість може збільшити монетарну силу покупців, тих 4.7 міл. американських громадян, які отримують таку платню. Натомість економісти, включно з дорадниками президента Роналда Реґена підкреслюють, свої побоювання, що така підвишка може накоїти більше лиха, як користи, бо працедавці можуь почати звільняти з праці осіб, а тоді потерплять в першу чергу молодь та члени еспаномовної та неґритянської меншин.

АСИСТЕНТ ДЕРЖАВНОГО секретаря для внутрішньо-американських справ Еліот Ейбрамс заявив, що Америка перерахувалася у здібностях панамського військового диктатора, генерала Мануеля Антонія Норієґи. Згідно з його твердженнями, Уряд ЗСА буде змушений зробити переоцінку панамської ситуації в цілості та зробити нові й більш ефективні заходи в цій справі. Вміжчасі напруження в Панамі зростає і не зважаючи на різні поголоски в ЗСА і Панамі, ген. Норієґа є дальше при владі та не думає уступати.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Передвибори, що затемнюють ситуацію

Була вже раз мова у нас, що американська Конституція створила таку складну, довгу і коштовну виборчу систему, якої нема ніде інде у світі. Виборці не вибирають Президента безпосередньо, тільки почерез Раду електорів. Перед виборами у листопаді відбуваються партійні з'їзди, „кокуси", на яких люди голосують на кандидатів, але ще дають їм делеґатів на партійну конвенцію, яка призначає офіційного партійного кандидата. Щоби дістати таку номінацію треба мати найменш 51 відсотків делеґатів. У цьогорічних виборах було сім демократичних і шість республіканських кандидатів. Це число зменшилося, бо зреклися вже деякі кандидати, які побачили, що не мають ніяких шансів на гру. Зрікся республіканський кандидат генерал Александер Гейґ, зрікся демократичний кандидат Ґері Гарт, скомпромітований своєю еротичною аферою, зречуться напевно ще інші кандидати з двох партій.

У минулу суботу, 26-го березня, відбулися передвибори у стейті Мишиґен, де йшлося про отримання 150 делеґатів. Несподівано чорний проповідник Джессі Джексон, демократ, здобув перше місце і відсунув „першуна" губернатора стейту Массачусетс Майкела Дукакіса. Після підрахування відданих голосів — Джексон переміг Дукакіса відношенням сил 2:1, Для отримання номінації на конвенції Демократичної партії, що відбудеться в липні ц. р., треба 2,082 делеґатів. Покищо Дукакіс має найбільше делеґатів — 598, Джексон 584 Ґор 382, Ґепгард 178, Саймон 171. Мішиґенські передвибори, які підбадьорили Джессі Джексона, не прояснили, а затемнили овид, бо чорний проповідник Джессі Джексон виголосив після цих передвиборів промову наче найближчий президент Америки. Його кандидатури спершу ніхто не брав поважно, тепер беруть її вже поважно постільки, що він дійсно розбив голоси демократичних виборців. Стейт Мишиґен — промисловий, із Детройтом, центром американської автомобільної продукції. Перемога Джексона в Мишиґенському стейті доказує, що робітники не дивляться на расу, а що сподобались їм демагогічні обіцянки Джексона, що він, як президент, дбатиме передусім за добробут робітництва. Кандидат конґесмен Ґергард зрезиґнував, а губернатор Іллинойського стейту Саймон певне зречеться своєї кандидатури, але коментатори висліду передвиборів у Мишиґенському стейті говорять просто про „хаос", який настав у Демократичній партії та який може панувати на партійній конвенції.

По республіканському боці нема ніякого хаосу, бо один із найповажніших кандидатів, сенатор Роберт Дол признав вже одверто, що на конвенції Республіканської партії номінацію дістане віцепрезидент Джордж Буш, який має вже більше, як дві третіх потрібних делеґатів. Можна ґрубо сумніватися, чи Джессі Джексон дістане номінацію від своєї партійної конвенції, але в Америці все можливе, і коли б таке сталося, то виборці, маючи до вибору між Джорджом Бушем з його величезним державно-політичним досвідом і його кваліфікаціями, яких не має ніхто інший, та протестантським чорним провідником, який не має мінімального державницького досвіду і нічого не визнається на політиці — Джексон не дістав би за собою ні одного стейту. Може це протверезило б цього амбітного демагога, який не має почуття автокритицизму.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція*

Володимир Яців

ПО ОБОХ СТОРОНАХ РЕФОРМ

II.

Поважною проблемою, яка турбує Ґорбачова — є комуністичні країни Східньої Европи. Хоча він ще не проголосив своєї доктрини для країн цієї частини Европи, однак ясним є, що він хоче затримати домінацію над тими країнами і тому зараз, прибравши керму в свої руки, він більше уваги присвятив зовнішній політиці, щоб привернути позиції російського імперіялізму, які занепали в часі володіння Брежнєва, як теж по його смерті. Треба ствердити, що становище Ґорбачова до реформ і „гласности" в країнах Східньої Европи є неясне і має подвійне значення. У Румунії він говорив про демократизацію країни, в Мадярщині — про впровадження більшої дисципліни, а в Східній Німеччині перестерігав уряд перед фліртуванням із Західною Німеччиною.

Вплив реформ, що почались переводити в Совєтському Союзі на ситуацію політичну і господарську в країнах Східньої Европи є рішаючим чинником для майбутнього реформ Ґорбачова. Розвій подій у Східній Европі двояко може впливати на дальший розвій ситуації. Поперше, може стримати дальше перепроваджування реформ, а подруге витворилась парадоксальна ситуація, у якій консервативні уряди в країнах Східньої Европи, як Чехо-Словаччина, Східня Німеччина є глибоко занепокоєні реформами Ґорбачова, а спеціяльно їхніми змінами на суспільно-політичному і культурному відтинках. Іскорка в Москві зможе спричинити грізний пожар в Східній Европі. Ґорбачов, правдоподібно, не відважиться в теперішній ситуації примінити, ще не відкликану доктрину Брежнєва, і своїми військами окупувати Польщу, Мадярщину, чи іншу країну Східньої Европи. Неясним однак є, яке рішення і який модель реформ він є здібний прийняти, чи мадярський з 1956 року, чеський з 1968 року, чи польський модель солідарности з 1980-1981 років.

Багато авторів, які у своїх статтях обговорюють справи „гласности" і „перебудови" в Совєтському Союзі, описують ряд можливих варіянтів розвою подій, однак вони є осторожні із винесенням відповідних тверджень. Така постава, яка має в собі зерно скептицизму і оптимізму, і яка є вислідом об'єктивної аналізи фактів видається найрозумніша. Однак, одне є правдиве і без ніяких сумнівів, що легше є зробити революцію, як зреформувати державу, яка хилиться до упадку.

Можна сподіватись неґативних наслідків, якщо реформи на господарському відтинку у відповідному періоді часу не принесуть покращання життя громадянина Совєтського Союзу. Ґорбачов може бути усунений від влади і замінений іншим генеральним секретарем. На думку совєтологів, така зміна залежатиме від міжнародної і внутрішньої ситуації, яку не можна передбачити. Вони кажуть, що наслідник Ґорбачова може репрезентувати три орієнтації. Він може бути більше радикальним в перепроваджуванні змін, може повернутися до ери Брежнєва, або може прийти влада авторитативна з формою деспотичною. Перша орієнтація більше радикальна на зміни може прийти за п'ять до шість років, друга можлива, коли б вибухнули революції в Східній Европі, а третя авторитарна може прийти, коли реформи не будуть перепроваджені.

Правдою є, що упадок Ґорбачова вимагав би великої коаліції, яка б обняла сили КҐБ, сили сталінівців, як теж брежнєвців. Першим кроком такої коаліції була б чистка прихильників „перебудови", і тому страх перед такою альтернативою гамує перепровадження змін не тільки інтелектуалами, але теж прихильниками реформ.

Переворот у Кремлі був би сигналом для країн соціялістичних московського зразка Східньої Европи звільнитися з-під опіки Москви і стати незалежними самостійними державами. Можна сказати, що цей страх, який стримує народи сателітніх країн від життєвих рішень, почав поволі відходити, і тому у зв'язку з тим створилася така ситуація, що лідери сателітніх країн Східньої Европи не є рішені, чи притримуватись і переводити реформи у своїх країнах, згідно з плянами Ґорбачова, чи зачекати до того часу, хто переможе в цій боротьбі за владу.

Михайло Ільків

КООРДИНУВАННЯ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА

У сучасному промисловому суспільстві торговельна експансія часто витворює нові складні проблеми. Однією з таких проблем — є координування промислової продукції між західніми демократичними державами. Ця справа узгіднення господарських досягнень в західньопромислових країнах, бодай у філософічному змислі була дискутована в 1987 році на конференції у Венеції, Італія. Учасники нарад західніх демократій, базуючи свої думки на економічних показниках деяких країн ствердили, що завдяки господарській співпраці їхні країни розвивалися добре. Делеґати були згідливі в тому, що коли б не політичні перешкоди, то господарські досягнення булиб ще ліпші. Були також голоси що оспорювали такі погляди, і вони стверджували що господарські досягнення мабуть були тільки на папері. Підходячи до цієї справи з теоретичного боку, координування промисловости не поліпшить, а навпаки, погіршить господарську кооперацію.

Деякі факти з минулої історії економічного розвитку потверджують ускладнення цієї проблеми. Поворот Великобританії до золотого паритету фунта-стерлінга був оспорюваний багатьома англійськими економістами. Джан М. Кейнез також висловився критично до цієї важливої справи. Але поворот Великобританії до золотого паритету був вимогою Америки. Покриття золотом фунта стерлінга піднесло його цінність, що було на шкоду для експорту і причиною до господарського занепаду в Англії. Отже в цьому відношенні координація себе не виправдала.

Деякі економісти-теоретики вважали, що відсутність координації була однією з причин депресії в 1930 році. Тому після Другої світової війни, щоби не поглиблювати світової господарської кризи були створені для координації господарського поступу західньопромислових країн такі інституції: Бритонвудс, Світовий банк, Міжнародний монетарний фонд, та загальне узгіднення торговельних тариф. Все це досить гармонійно працювало так довго, поки процвітали господарства. Але в часі інфляції, в 1970 роках ситуація змінилася, і всі ті інституції знайшлися в клопотах. Тоді обговорювано інші спроби кооперації, але без успіху. Все таки, не зважаючи на різниці думок у справі координації господарювання, промислові країни розвивалися добре завдяки доброму фінансовому плянуванню ЗСА в 1980 роках. У цій ситуації допоміжним було також зниження податків у цій країні.

Іншими заходами в узгідненні координування виробництва промислових країн та їхніх нових ідей — була нова міжнародна економічна ініціятива, а саме: рішення п'ятьох західніх промислових країн знизити вартість доляра, у відношенні до грошей тих же партнерів, саме: ЗСА, Франції, Англії, Японії, Німеччини. Метою зниження доляра було зактивізувати міжнародну торгівлю. Отже зменшення вартости доляра мало за ціль зробити імпорт дорожчим, а експорт ЗСА більше конкуренційним. Знижуючи вартість доляра, ЗСА вимагали від Німеччини і Японії, щоби вони більше злібералізували свої господарства, головно зменшили відсоткову стопу на кредити і збільшили імпорт виробів ЗСА. Але ці країни в побоюванні інфляції і рецесії відмовлялись поробити будь-які господарські зміни. В тому відношенні узгіднення міжнародних торговельних проблем залишилось тільки теоретичним поняттям. Не зважаючи на розбіжності, справа координації міжнародних торговельних відносин цікава тим, що відноситься до багатьох промислових країн, і тим, що кожна країна діє окремо, незалежно від одного центру. Зменшенням вартости доляра, яким користується міжнародна торгівля, внесено грошові зміни в інших промислових країнах, головно Японії і Німеччині.

У справі грошових змін важливі два об'єкти, а саме: Західня Европа з її Европейським спільним ринком і Японія. Перша менше, а друга більше атакована. В цьому різні причини, наприклад, дехто твердить що Японія стала господарською потугою завдяки ЗСА, тому повинна поширити свої ринки для експорту американських виробів, на що японці нерадо годяться. Інші твердять що між ЗСА і Японією є багато місця на торговельне поліпшення в кооперативному змислі. Все це діється через великий торговельний дефіцит, який спричинила конкуренційна продукція ЗСА, та закордонні капіталовклади, з великою частиною японського капіталу.

Фактом є це, що Японія і Німеччина мають великі нагромадження капіталу. Це сталося через інфляцію грошей, що її ці країни вміло використали. Але не інфляція, але добре фінансове плянування сприяло ощадностям грошей в Німеччині і Японії. Стабільність єна і німецької марки піднесла їхню вартість на міжнародному ринку, головно проти доляра. Так то зросла потреба на німецьку марку і єна. Тому, що інфляція не була загрозою в той час, Центральні банки рішили не збільшувати кількости грошей в обороті, але підвищити або зменшити відсоткову стопу, залежно від потреби. Таке грошове плянування збільшило ощадності і піднесло ціни на реальности в тих країнах. Але, в зовсім іншій ситуації знайшлися ЗСА. Не зважаючи на узгіднення різних торговельно-комерційних проблем з партнерами, ЗСА залишаються надалі з великим торговельним дефіцитом та нестабільним доляром.

Економетричний зразок для узгіднення міжнародних господарських проблем, мабуть, буде узгіднений, але зчасом. У цій справі є інші труднощі для наладнання координації в промисловому розвитку, а саме: що кожна країна може мати свій модель, і його обстоювати як корисний для неї. Кожна держава є іншою, через те один вибраний плян може не бути корисним для інших. Тому ліпше, щоби кожна країна працювала за своїм пляном. В дискусії над цим питанням треба також узглянути справу заробітних платень, доставу грошей Центральним банком, інфляцію, депресію та інше. Тому замість заходити в різні клопоти ліпше не держатися спільного плянування, але залишити цю справу до дальшої дискусії.

Координація є добра тоді, коли всі країни визнають правила назначені згори. Таким авторитетом користується Европейська монетарна система. Цією системою користуються усі члени Европейського спільного ринку, крім Англії. З цього видно що навіть добре плянована координація, не розв'язує усіх питань. У сучасній торговельній експансії промислового суспільства проблема координації залишається на форумі дальшої дискусії.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен Юськів

У 100-річчя народження В. Барвінського

Велетенська, невмируща постать Василя Барвінського в історії української культури-музики, як композитора світового маштабу, невтомного педагога-виховника, прекрасного музично-поетичного критика, повсякчасно затурбованого суспільника і вкінці невіджалуваного мученика, височітиме у вдячній пам'яті нашого народу — вічно. Між двома світовими війнами трудилось двох музичних велетнів у Західній Україні: Станислав Людкевич і Василь Барвінський. Однак тільки єдиному Барвінському, людині зі справжнім ангельським характером і золотим серцем, припало нелюдським рішенням варварської Москви опинитись на жорстокому засланні. І так немов би ціною свого здоров'я і вагомої творчости мав він заплатити за національно-державницькі переконання усіх українських ідейних композиторів. Скільки його досконалих творів знищила злюща рука наїздника ще довго не буде докладно подано до відома світу. Оце знову приклад на нищівне поступування окупанта. Тому то і не багато доброго зачуваємо з поневоленої України з приходом 100-річчя із дня народження цього нашого великого мистецтвотворця і патріота.

Щасливо склалось у Ню Йорку, що за особистим і кропітким стараниям Романа Савицького мол., українська громада мала пам'ятну нагоду у 100-річчя народження Барвінського, почути його знамениті фортепіянові твори 20-го лютого 1988 року, в залі Українського Інституту Америки. О, якже невисказано відрадно і підбадьорюючо було побачити переповнену слухачами залю! Це ж доказ, що наш народ таки дуже доцінює значення і велич В. Барвінського.

Виконавцем концертової програми був уже відомий, талановитий, молодий ще піяніст та органіст із Мюнхену, Міхаїл Ґрілль. Цей німецький піяніст заслуговує справді на нашу увагу і вдячність. Він бо награв уже на платівку „Прелюдії" і „Мініятюри" нашого ювілята 1981 року, а в січні цього року потрапив награти на другу платівку „Сонату" і „Українську сюїту". Це найправдоподібніше перший звукозапис цих фортепіянових творів Барвінського взагалі. Якже це важливо і корисно, що нашою музикою цікавляться і чужинці та виконують її. Особливо, коли в рідному краю недозволено чинити це нашим, світової слави піяністам (Слободяник, Єресько, Крушельницька) і організаціям, які до цього покликані. Сподіваємось, що платівки з музикою Барвінського дійдуть внезабарі з Німеччини і до наших, заморських поселень. Піяніст М. Ґрілль займається ще теж і спадщиною Барвінського. Крім цього він успішно виступав 16-го лютого ц.р. на хвилях помітної нюйоркської радіостанції газети „Ню Йорк Таймсу" (WQXR), виконуючи дещо із творів Ювілята. Ґрілль опрацював теж за Барвінським, для знаного, мішаного хору „Мотеттенкор" у Мюнхені, нашу колядку „Небо і земля". Її виконання з магнітофонної стрічки почули ми вже після концерту. І колядка, може в дещо зашвидкому темпі, звучала неймовірно чудово. Досконалішої дикції від чужинців ми ще досі не чули.

Самий концерт фортепіянових композицій Барвінського в Інституті був вагомою, незабутньою, мистецькою подією в нашому громадському житті. Тому, коли йдеться про цілісність концертово-мистецької програми цього вечора та про прославлення нею нашої культури, то наші піяністи на еміґрації залишилися і далі боржниками перед мaсстатом вершинности фортепіянової творчости Барвінського. Бо ореол його творчости, особливо піяністичної, осяйний, гідний подиву та обов'язку виконання отих хвилюючих композицій.

Не можу забути, коли перед літами я співав у Берліні дещо з Барвінського і моїм акомпаньятором був професор Музікгохшуле, піяніст-соліст, Герман Гоппе. Він особливо променів на пробах, коли ми доходили до якоїнебудь пісні Барвінського. Гоппе просто вигукував: „О, це музика для мене". Тому не було мені аж так дуже дивно, коли я почув, що музика Барвінського полонила і з молодшої німецької ґенерації піяніста Ґрілля.

Успіх виконання програми концерту в Інституті зростав з кожною виведеною композицією. Вже перша точка „Мініятюри на українські народні пісні" підкорила слухачів. Щоправда, довжелезну, потужну і важку до заграння та інтерпретації, молодечу „Сонату" Ціс-дур, було не зовсім легко всім слухачам сприйняти. А це ще й тому, що самий піяніст не мав ще змоги опанувати цього твору так, як усі інші. На це бо потрібний таки довший проміжок часу.

Друга частина концерту це було музично-піяністичне чаклунство. Не можна вирішити котра із трьох „Прелюдій" (е-моль, Фісдур, б-моль) краща. Кожний чи кожна слухачка мали свою улюблену. А „Української сюїти" не можна було наслухатись удосталь. Піяніст і передав її найкраще. Вона була короною вечора. „Скерцо" за піснею „Ой ішов я вулицею раз, раз" це безумовно шедевр нашого музикотворця. Тут і неоромантика і Барток і фінезійна індивідуальність Барвінського заряхтіли чарами. „В пісні" за відомою „Ой не світи місяченьку" щемлива краса принадність рідної наспівности зворушили не одного до сліз. „Варіяції і фуга" оперті на маршовій „Засвистали козаченьки" своїми ритмічно-гармонічними переливами були вимріяним закінченням концертового пиру.

Рвонули довгі, захоплені, вдячні оплески, виринули і квіти та ще раз Барвінський, у згаданій уже колядці. Загальне одушевлення не опускало слухачів довгенько ще після закінчення концерту.

Андрій Качор

„ВЕСНА НАРОДІВ" І РОЛЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

(З циклу „Християнство в Україні")

I.

З приводу 1000-річчя українського християнства відбуваються різні наукові з'їзди, конференції, появляються різні наукові праці про вплив християнства на культурний і політичний розвиток українського народу.

З цієї ж самої нагоди варто пригадати, як то 140 років тому назад, наша Церква, чи точніше українське духовенство, зустріли т. зв. „Весну народів" на західньоукраїнських землях у 1848 році.

Як знаємо, літературно-культурне відродження Західньої України започаткували три студенти-богослови, сини священиків: Маркіян Шашкевич, Іван Вагилевич і Яків Головацький. Це була та славна „Руська Трійця" із своєю ще славнішою „Русалкою Дністровою", яка, по різних перепонах, появилася друком у 1837 році у Будапешті, на Угорщині.

Національно-політичне відродження Західньої України, чи як тоді називали Галичини, започаткували також священики в 1948 році, ще на „порозі" назріваючої „Весни народів". І про цю подію, у ювілейному році нашого християнства, варто також сказати хоч кілька слів, пригадати собі деякі призабуті факти нашої недавньої історії.

Як дійшло до „Весни народів"

Славний Віденський Конґрес у 1815 році зліквідував довгий період революційного руху в Західній Европі, що його започаткувала велика французька революція 1789 року. Одначе довголітні Наполеонські війни збурили віковий феодальний устрій і підготовили ґрунт під нову епоху, нового капіталістичного устрою, що шукав для себе нових шляхів і нових людей. Наполеон зрушив нову, досі приспану силу, а саме національні рухи різних народів Европи.

І хоч Наполеона, великого новатора нових ідей, повалено і заслано на острів св. Олени, суспільні рухи з метою повалення феодального устрою, політичної реакції, усунення абсолютизму, зокрема в Австрії, де цю реакцію очолював предсідник Віденського Конґресу, славний князь Клеменс Метерніх, були наставлені на нову, але вже національну революцію.

Перший спалах цієї нової революції почався у січні 1848 року в Медіоляні, де італійці збунтувалися проти австрійської влади (Австрія тоді окупувала частину Італії — прим. А.К.). З кінцем лютого, того ж року, в Парижі республіканці повстали проти короля Люї-Пилипа. А далі революційні рухи захопили Німеччину, зокрема Берлін, а вже 13-го березня 1948 року появилися перші барикади у Відні, столиці Австрії, до якої в 1772 році були приділені західньоукраїнські землі, що до того часу були під окупацією королівської Польщі.

У висліді цієї революції у Відні, Метерніх утік закордон, а цісар Фердинанд І проголосив нову конституцію у якій визнано для всіх громадян Австрії свободу слова, друку, зборів і організації товариств. Після цього проголошено перші вибори до австрійського парляменту. На 383 посли, українці тоді здобули 39 мандатів, з того 34 з Галичини, а п'ять з Буковини. Крім цього, цісар Фердинанд окремим декретом з 15-го травня скасував панщину на українській території.

Українські селяни Галичини і Буковини стали вільними громадянами після довговікової неволі кріпацтва та панщини. Одначе, на жаль, не з нашої вини, українські селяни, майже поголовно були неграмотні, наше міщанство здебільшого було спольонізоване, а світської інтеліґенції ми ще тоді майже не мали. Українці в Галичині в тому часі були без політичного проводу. „Весна народів" заскочила нас неприготованими, тоді, коли поляки, зараз же створили свій „Народови Комітет", який забажав перед цісарем репрезентувати не тільки поляків, але й українців. Це намагання поляків змобілізувало невелику горстку української світської інтелігенції з високою освітою, а зокрема українське греко-католицьке духовенство із своєю ієрархією до дії. Під тиском польського шовінізму українці створили свою власну національну організацію, яка протиставилася полякам і яка дала початок політичного відродження Західньої України. Цією організацією стала Головна Руська Рада у Львові, створена 2-го травня 1848 року.

Святоюрська гора у проводі народу

Слід собі пригадати, що в 1848 році на митрополичому престолі у Львові сидів дуже активний і народолюбний Митрополит Михайло Левицький (1816-1858), примас Галичини від 1848 року (перший українець на тому пості). Відтак він був у 1856 році іменований кардиналом.

Закінчення буде.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Баффало вшанувало Т. Шевченка



Хор і гурток бандуристок.

Культ Тараса Шевченка у нас, українців, настільки набув пошани й ваги, що березневі Шевченківські дні стали вже українськими національними святами. Сьогодні не можливо було б уже будь-якій українській громаді (великій чи малій) залишити Шевченківські дні без уваги, без влаштування на честь поета святочної академії, концерту чи навіть скромних святочних сходин. Це треба сказати й про українську громаду у Баффало. „Незлим, тихим словом" згадували Тараса Шевченка вже перші поселенці, що прибували до Баффало задовго до Першої світової війни. Доказів на це не бракує в архівних матеріялах, що збереглися до наших днів. Коли ж ідеться про часи після Другої світової війни, то вже й сам можу підтвердити, що, почавши від 1950 року, ні разу не пропущено нагоди, щоб не відзначити Шевченківських днів.

Не пропущено її і в цьому році. Зорганізуванням і влаштуванням свята зайнявся створений для цього за ініціятивою баффалівського Відділу УККА святковий комітет, що його очолив мистець Мар'ян Борачок. Свято відбулося в неділю, 13-го березня в Українському Домі „Дніпро".

З огляду на 1000-ліття Хрищення України, яке обходимо в цьому році, в дусі ювілею відзначено і Шевченківські дні. Спробу пов'язати ідейно свято на честь Шевченка з ювілеєм християнства в Україні видно вже із самої „Програмки", на титульній сторінці якої поміщено портрет Шевченка і відбитку медалі, виданої з нагоди Хрищення України. Програмку проєктував мистець Мар'ян Борачок. Йому належить теж і оформлення сцени. І в цьому оформленні можна було зауважити інтенцію мистця наповнити імпрезу духом події з-перед 1000 років. Над портретом Шевченка мистець умістив ікону Матері Божої — покровительки України (до речі, і портрет, і ікона — це твори самого ж таки мистця М. Борачка). Матір Божу уміщено не без причини. Адже у творчості Шевченка відіграла Вона велику ролю. До Неї поет ставився завжди з пієтизмом, з побожністю. Її молитовно просив:

...Ридаю,
Молю, ридаючи: пошли,
Подай душі убогій силу,
Щоб огненно заговорила,
Щоб слово пламенем взялось,
Щоб людям серце
розтопило —
І на Украйні понеслось,
І на Украйні святилось
Те слово — Божеє кадило, —
Кадило істини! Амінь!

Пієтизм Шевченка до Матері Божої дуже влучно був засвідчений деклямацією Оксани Сасик-Хутко. На її деклямацію склалися поєднані в одну цілість молитовні уривки з поем „Марія" і „Неофіти". Цей молитовний монтаж декляматорка передала з питомим їй сценічним хистом, за що присутні не жаліли для неї оплесків признання.

Сильним вузлом пов'язано свято на честь Тараса Шевченка з ідеєю християнства теж і доповіддю на тему „Християнський світогляд Тараса Шевченка", що її виголосив автор цього допису. Доповідач звернув увагу на сліди християнства не тільки у поетичній творчості Тараса Шевченка, але й у інших видах його творчости з образотворчим мистецтвом включно.

Вокально-музичну частину програми довелося обмежити до виступів юнацтва СУМА і учнів „Рідної Школи" УККА, бо хор ОЖ ОЧСУ, хоч був готовий до виступу, мусів зрезиґнувати через перешкоду своєї дириґентки Наталії Бабицької. Супроти цього „Заповіт" виконали об'єднано: хор СУМА і гурток бандуристок „Рідної Школи". Після того обидві одиниці виступали вже окремо, і так: гурток бандуристок відіграв три мелодії пісень: „Ой, у полі могила" (слова Т. Шевченка), „Ой, горе тій чайці" (сл. гетьм. І. Мазепи), „Думи мої" (сл. Т. Шевчинка), а хор СУМА проспівав пісні: „Садок вишневий", „Реве та стогне" (обидві на слова Т. Шевченка).

Хором СУМА керувала мгр Христина Мороз, а гуртком бандуристок — Евгенія Лапко, які вив'язалися напрочуд гарно.

Хор СУМА закінчив свято українським національним гимном, — уже при підтримці учасників на залі.

Михайло Лоза

ЗВЕРНЕННЯ

(Закінчення зі стор. 1)

2. Як одна з перших у світі громадських груп сприяння виконанню Гельсінкських угод, Українська Гельсінкська Група підтверджує свою приналежність до Міжнародної гельсінкської федерації, з якою прагнемо підтримувати реально констуктивні взаємини.

3. У зв'язку з виїздом на еміграцію українського письменника Миколи Руденка, що очолював групу, головою її уважаємо відомого українського правозахисника, члена-засновника групи, правника Левка Лук'яненка, що перебуває в засланні. Для координування роботи групи і вирішення оперативних питань створюється виконавчий комітет групи у складі трьох робочих секретарів, якими до загальних зборів групи призначаються Михайло Горинь, Зиновій Красівський та Вячеслав Чорновіл.

4. Відтепер всі індивідуальні та групові заяви та інші документи від імени Української Гельсінкської Групи, якщо вони не узгоджені з виконавчим комітетом, а через нього з більшістю членів групи, уважаються нечинними, або такими, що виявляють позицію тільки їх авторів.

5. Закордонне Представництво Української Гельсінкської Групи (Микола Руденко, Леонід Плющ, Надія Світлична) представляє групу в Міжнародній гельсінкській федерації перед урядами, парляментами, громадськими організаціями країн-учасниць Гельсінкських угод, у всіх принципових питаннях свої дії координує з основним складом Гельсінкської Групи в Україні (через її виконавчий комітет).

6. Підтверджуємо, що друкованим органом Української Гельсінкської Групи є журнал „Український Вісник", плятформа якого повинна спиратися на принципі Універсальної декляраціі прав людини та Заключного Акту. Матеріялам групи повністю віддаються окремі експрес -випуски журналу.

7. Права і обов'язки членів Української Гельсінкської Групи, порядок прийому нових членів, вибори голови, виконавчого комітету, редактора друкованого органу та інше визначає статут групи, що буде розроблений робочим секретаріятом і прийнятий після обговорення простою більшістю голосів на загальних зборах групи. Тоді ж буде прийнято загальну декларацію принципів, розроблену з урахуванням нової ситуації в Україні і в світі. Загальні збори групи плянується провести до 1-го липня 1988 року.

Уряди і громадськість країн, що підписали Гельсінкські угоди, та Міжнародну гельсінкську федерацію просимо всемірно підтримати нашу діяльність.

До узгодження із більшістю підтверджених і кооптованих членів Української Гельсінкської Групи підписали:

Михайло Горинь, Зиновій Красівський, Вячеслав Чорновіл

Україна, м. Львів, 11-го березня 1988 року.

ЗГІДНО ІЗ ДАНИМИ Федерального статистичного бюра впродовж останніх 13-ох років в ЗСА вкрадено 12.3 міл. автомашин, грузовиків і мотоциклів на суму 52 біл. дол. З того 65 відсотків віднайдено і повернено власникам, залишаючи загальну суму втрати на 29 біл. дол. Виявляється, що з усіх вкрадених машин 76 відсотків це пасажирські авта.

КАТЕДРА СВ. ПАТРИКА в Ню Йорку є не тільки осідком римо-католицької архидієцезії, але, як твердять засоби масової інформації, стає прибіжищем молитви, поляки та звичайного людського зацікавлення

В АМЕРИКАНСЬКОМУ СПОРТОВОМУ світі є багато цікавих змагань, які притягають увагу глядачів, але мабуть одною з найбільш хвилюючих спортових активностей є змагання кошівки за крайовий чемпіонат університетів. Фінальні розгри за чемпіонат 1988 року відбудуться 4-го квітня ц.р. у Канзас Сиії, Мізурі. 2-го квітня ц.р., у півфіналах змагатимуться між собою за право щоби позмагатися за чемпіонат, дружина Канзас стейт університету з дружиною Дюк університету, а дружина стейтового університету Арізона гратиме проти дружини стейтового університету Оклагоми, а тоді переможці зустрінуться у фіналі.

У НЮ ЙОРКУ В ЛІКАРНІ медичного центру Нюйоркського університету помер на 57-му році життя основник і мистецький керівник широко відомого і популярного балету цієї назви Роберт Джоффрі. Згідно зі заявою речника лікарні Джоффрі помер в п'ятницю, 25-го березня ц.р., з ускладнень побільшення печінки та астми. В особі Р.Джоффрі американський мистецький світ втратив великого звеличника балетного мистецтва.

СЕНАТ І ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ одобрили законопроєкт, що дозволятиме президентові запобігти перебрання американських фірм чужинцями, якщо на думку це може загрожувати безпеці країни.

РЕЧНИК СТЕЙТОВОГО ДЕПАРТАМЕНТУ здоров'я заявив в Олбані, що понад 15 відсотків в'язнів з міста Ню Йорку, які приходять в стейтову в'язничну систему, є заражені хворобою АІДС. Пітер Слокум також сказав, що у стейтовій в'язничній системі майже 75 відсотків ув'язнених походять з метрополітального Ню Йорку, а більшість з них це наркомани.

СЕНАТ ОДОБРИВ НОМІНАЦІЮ Вілліяма Болла на пост секретаря морської фльоти ЗСА на місце Джеймса Вебба. В. Болл був найменований на цей пост президентом Роналдом Реґеном після того, як Д. Вебб зрезиґнував через бюджетні непорозуміння з секретарем оборони Френком Каралуччі.

ПРАЦІВНИКИ ДЕРЖАВНОЇ служби безпеки в Туреччині під час перестрілки застрелили чотирьох осіб обвинувачених в тероризмі у південносхідній частині країни, де курдський рух спротиву діє дуже інтенсивно. Більшість курдів підтримують курдську Лейбористську партію, яка намагається встановити незалежну державу курдів на певній частині турецької території. Представники курдів заявили у зв'язку з вбивством чотирьох їхніх членів, що поведуть відплатні акції в недалекому майбутньому.

КОРОЛЬ БЕЛЬГІЇ Бодуен запропонував керівникові Християнсько-демократичної партії Жан-Люк Даген сформувати новий уряд і тим самим зліквідувати існуючу урядову кризу. Уряд прем'єр-міністра Вільфріда Мартенса подався до димісії з причини затяжної кризи базованої на етнічних непорозуміннях і мовних труднощах. Франкомовна частина бельгійців домагається, щоб їхня мова була введена на рівні флямандської мови в урядові інституції і шкільництв. Урядова криза в Бельгії розпочалась ще в жовтні минулого року.

ЗАБОРОНЕНА П'ЯТЬ місяців тому англійська газета в Банґкоку „Стар" почала знову появлятися, але її довголітній співробітник і перший прем'єр-міністер Маляйзії та постійний колюмніст Тунку Абдуль Раман заявив, що він, на жаль, не зможе, з огляду на цензурні обмеження, висловлювати своїх думок вільно, як це він робив попередньо. Усі газети в Маляйзії друкуються виключно на підставі урядового дозволу, а уряд стисло контролює усі засоби масової інформації. Поінформовані особи кажуть, що працівники державної скужби безпеки, дуже часто без поважної причини, арештують журналістів і фоторепортерів, які поміщують свій матеріял з ноткою критики уряду чи урядових осіб.

В ДЕВ'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
БАТЬКА

бл. п.

Проф. ВОЛОДИМИРА ВОВЧКО-КУЛЬЧИЦЬКОГО

складаю:

$100.00 .... на Сестер Служебниць НДМарії
$100.00 .... на Собор Пресв. Родини у Вашінґтоні
$100.00 .... на Гарвардський Проєкт (ТУХ)

ЛІДА КУЛЬЧИЦЬКА ҐІФФЛЕР

У ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
ЧОЛОВІКА, ТАТА І БРАТА

бл. п.

Михайла Демчишина

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в суботу, 9-го квітня 1988 р.
в церквах:

св. Володимира в Елізабет, Н. Дж.;
св. Михаїла в Менвілл, Н. Дж.;
Успення Пресвятої Богородиці в Калґари, Канада;
в манастирі св. Йосафата в Ґлен Ков, Л. Ай.;
в каплиці семінарії Василія Великого в Стемфорд, Конн.;
в каплиці Сестер Служебниць в Прудентополіс, Бразилія.

Прошу Приятелів і Знайомих згадати Покійного в своїх молитвах.

Дружина **МАРІЯ** з Родиною

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього 24-го лютого 1988 Б. Р.
відійшла у Вічність

бл. п.

СОФІЯ КУРИЛЕЦЬ
з дому НОВОСАД

Цим шляхом складаємо щиро-сердечну подяку всім, що взяли участь у Парастасі, Заупокійній Службі Божій та в похоронах.

Зокрема висловлюємо якнайщирішу подяку о. Стефанові Гутникові за похоронні відправи і за те, що кожної п'ятниці відвідував Покійну із Святими Тайнами впродовж тривання Її довгої хвороби.

Ми невимовно вдячні Родині Леськовим — п. п. Миколі, Софії і їхній дочці Марії, п. п. Ярославові і Стефанії Колодіям, як також п. Марії Стасюрак, п. п. Андрієві та Софії Тод, п. п. Володимирові та Софії Колодіям та всім іншим особам за відвідини Покійної та за слова відради і потіхи, чим облегшували горе Покійної.

Особлива подяка п. Стефанії Колодій за виголошення прощального слова від 43-го Відділу СУА і п. Софії Кусень за слова від Церковної Громади.

Наша велика вдячність кумові Іванові Андрусишинові за квіти, що прислав їх з Монтреалю. Рівнож щиро-дружньо дякуємо за квіти УСО „Тризуб".

Наше щире українське Спасибі всім, що склали нам свої співчуття особисто, листовно, телефонічно та жертвували на Богослужби.

Дякуємо також похоронному заведенню Насевичів за зразкове переведення всіх справ, зв'язаних із похоронами.

ТЕОДОР — муж
НАДІЯ — дочка з мужем
ІГОР І ЗЕНОН — сини

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 18-го березня 1988 р. в Гамілтоні, Канада,
відійшла у Вічність
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

ОЛЬГА КУШНІР
з дому ГЕВАК

народжена в Жовкві в Україні

У глибокому смутку залишила:
мужа — ВОЛОДИМИРА
сина — ЮРІЯ
дочку — ХРИСТИНУ ДИСЯК з мужем АНАТОЛЕМ і внучками ОЛЕЮ і МАЄЮ та внуком АЛЕКСАНДРОМ
ближчу і дальшу Родину в Канаді й Америці
Просимо згадати Покійну у своїх молитвах.

Родина складає щиру подяку Рідним, Приятелям і Знайомим за вислови співчуття, за участь в Панахиді і похороні за квіти та за пожертви на „Українську Канадську Суспільну Службу" в пам'ять Покійної.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — Керні Скатс СК 1:2

В неділю, 20-го березня в Юніоні відбулися фінальні змагання Ню Джерзі за футбольну аматорську чашу Америки, в яких „Ч. Січ" зазнала поразки і тим самим відпала від дальших ігор у цій серії. Футбольні зустрічі цих двох найкращих дружин Ню Джерзі завжди проходили в піднесеному настрої і реакції глядачів. Так було і цим разом. Обидві дружини виявили типові для себе сторінки — шотляндські футболісти надзвичайну завзятість й гостроту, „Січовики" емоційність і швидкість, що тримало в напрузі симпатиків обидвох суперників.

У звітовій зустрічі наші футболісти переважали шотляндців в організації гри, шотляндці в свою чергу компенсували підвищеною відповідальністю за кінцевий вислід, самовідданістю в боротьбі за кожний м'яч. Не зважаючи на зусилля господарів і створені можливості до відкриття конта голів, перша половина закінчилася без результату 0:0. Основні події, насичені великими емоціями, розвинулися після перерви. Вже з перших хвилин господарі розпочали швидкими атаками, які з трудом стримувала оборона і воротар шотляндців. У 65-ій хвилині напад „Ч. Січі" провів чергову продуману атаку, в часі якої оборонець, рятуючи критичну ситуацію під шотляндськими воротами, підкосив з м'ячем напасника господарів Сарджента. Суддя зарядив карний стріл, з якого Сабрій здобув ведення 1:0. Після цього ґоля гості почали гострішу гру, вони рутиновано й холоднокровно підкошували змагунів „Ч. Січі", окремі з яких пробували відплачуватися, але суддя енерґійно попереджував їх жовтими картками. Не зважаючи на ці обставини, „Січовики" тримали ініціятиву і виглядало, що вийдуть переможцями. Одначе гості вміло продовжували використовувати свою гостроту, завдяки якій в 72-ій хвилині суддя усунув з гри найкращого дефензивного змагуна господарів Павлюса. Граючи в десятку, „Січовики" далі проводили швидкі контратаки. В 79-ій хвилині напад шотляндців провів акцію в підворіття господарів, м'яч зловив воротар Хамуляк, але саме в цій секунді напасник шотляндців зударився з ним, впав на землю і суддя негайно зареагував усуненням з гри воротаря господарів, та зарядив карний стріл, з якого шотляндці вирівняли вислід 1:1. Маючи численну перевагу двох футболістів в останній хвилині цих змагань, шотляндці зуміли здобути переможного ґоля.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Ромійо, Павлюс, Сабрій, Фонг, Сакевич, Брієнза, А. Бакун, Сарджент, Каміка, Білецький, Куцина, Дворський, Торій, Провідник Вол. Бакун.

УСВТ „Ч. Січ" II — Елізабет СК 2:2

Друга дружина „Ч. Січі" закінчила ремісовим вислідом на виїзді у своїх змаганнях за чемпіонат II-ої дивізії Ґарден Стейт ліги. Ґолі для „Ч. Січі" здобули: Мурся і Пуґлисій з подач В. Науменка і Я. Твардовського. У грі теж відзначився воротар Тарас Науменко.

Українки здобули чашу Европи

Успішно завершила свої виступи за чашу Европи з кошиківки жіноча дружина „Динамо" зі столиці України, яка у фіналі, що пройшов у столиці Греції Атенах, перемогла чемпіонок Італії з клюбу „Дебора" Мілян висл ідом 100:83. Таким чином, українки здобули чашу ім. Ліліян Ронкетті, що її встановила Кошиківкова Федерація Італії. Найбільш успішними снайперками дружини вийшли Марина Ткаченко (32 точки) і Ірина Євтушенко (21). Дуже добре заграли і здобули переможні точки: Людмила Мудрик, Вікторія Десятниченко, Галина Мельниченко, Олена Верґун, Ірина Щипакін, Світляна Синько, Наталія Проніна. У півфіналі італійки між іншими елімінували кошиківкову дружину росіянок з клюбу „Електросила", Ленінград. У складі „Бебора" виступають дві визначні чорношкірі американки, чемпіонки світу Дженіфер Ґілл і Валері Вокер.

„Дніпро" здобуло чашу в турнірі копаного м'яча

Наприкінці лютого Дніпропетровське „Дніпро", віцечемпіон СССР, взяло участь в міжнародному турнірі, що відбувся у столиці Уруґваю Монтевідео. На початку українські футболісти перемогли „Олімпію" Параґвай, вислідом 2:1. У другому півфіналі місцевий клюб „Пеньяроль" елімінував місцевих суперників „Насіональ" 1:0. У фіналі „Дніпро" переміг „Пеньяроль" 2:0 і таким чином здобув чашу турніру. Переможні ґолі для „Дніпра" здобули: Сидельников і Євтушенко.

Ігри за першенство вищої ліги СССР

Перша зустріч між двома найкращими клюбами України Дніпропетровським „Дніпром" і Київським „Динамом" закінчилася „сухим" ремісом 0:0. В складах обидвох дружин виступали деякі нові футболісти, при чому цим разом у складі київського клюбу бракувало Протасіва і Литовченка. Обидва були перенесені з Дніпропетровська до Києва. Склад „Дніпра": Городов, Пучков, Сорокалет, Вишневський, Багмут, Тищенко, Шахов, Кудрицький, Шох, Євтушенко, Сон, Сидельников.

Склад „Динамо" Київ: Жидков, Безсонів, Балтача, Кузнецов, Демяненко, Рац, Шматоваленко, Яковенко, Корнієць, Заваров, Яремчук, Беланів.

Донецький „Шахтар" переміг харківський „Металіст" вислідом 3:0.

Одеський „Чорноморець", що повернув до вищої ліги, зазнав поразки з московським „Торпедо" 0:2.

Олег Блохін у клопотах...

Олег Блохін, один з найвидатніших футболістів України, встановивши різні рекорди у київському клюбі „Динамо" і вищій лізі СССР закінчив свою футбольну кар'єру в імперії і прийняв оферту другодивізійного клюбу Стаєр „Форвертс" Австрія, де бажав переїхати. Де я буду грати? Бог його знає. Я нічого не роблю вже останніх півтора місяця, заявив Блохін кореспондентові „Правди України". Олег хоче переїхати до Австрії, одначе „внутрішнє міністерство", тобто КҐБ, має інші пляни. Воно хотіло післати Олега до клюбу „Дожа" Уйпешт, Мадярщина, з яким футбольна федерація СССР, очевидно, в порозумінні з КҐБ, уклала угоду, але без відома Блохіна. Австрійський клюб погоджується заплатити футбольній федерації СССР суму 150.000 дол., при чому Блохін мавби одержувати по 700 дол. місячно.

Справу розглядає Світова Футбольна Федерація, до якої звернувся австрійський клюб, провід якого уважає свій договір з Блохіним правосильним. На закінчення своєї розмови з кореспондентом „Правди України" Блохін додав: „Моя реакція до тієї справи — іронічна усмішка". Очевидно клюб „Динамо" спонзорує КҐБ, і більшість футболістів, хоч не мають нічого спільного з тією диявольською установою, мають приділені ранги офіцерів і за це дістають платні, які в дійсності є платнями за їх гру у клюбі „Динамо". Як закінчиться ця неприємна справа Олега Блохіна, невідомо. Органи КҐБ, мабуть, примусять його виступати радше в клюбі „соціялістичної" Мадярщини, якщо на це погодиться Світова Футбольна Федерація. Ось так виглядає пошана до заслужених осіб в різних ділянках життя в новітній російській імперії в цьому випадку до найкращого футболіста, що на протязі років багато причинився до успіхів збірної СССР.

(от)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АЛЕКСАНДЕР ОЛЕСЮК, член УНС Відд. 473-го ім. сотника Ю. Головінського в Монтреалі, Канада, помер 22-го листопада 1987 року на 74-му році життя. Нар. 1912 року в селі Морочно, Рівенщина, Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Ніну, доньку Валю, сина Віктора та дальшу рідню в Україні. Похорон відбувся 25-го листопада 1987 року на цвинтарі „Кот де неж" в Монтреалі, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Баніт, секр.

КАТЕРИНА ПРИЙМАК, член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсакет, Р. Ай., померла 17-го лютого 1988 року на 90-му році життя. Нар. 7-го лютого 1898 року в Галичині. Членом УНС стала 31-го серпня 1944 року. Залишила у смутку сина Петра, дві доньки — Анну Грочін і Марію Білецьку, брата Ілька Барабаша, 13 внуків і 16 правнуків. Похорон відбувся 19-го лютого 1988 року на цвинтарі св. Патрика в Нортбридж, МА.

Вічна Їй Пам'ять!

Л. Гардінк, секр.

ТЕКЛА ҐЕРУЛА, член УНС Відд. 407-го в Торонто, Канада померла 24-го січня 1988 року на 89-му році життя. Нар. 1899 року в Польщі. Залишила у смутку дочку Мері Янг і сина Михайла. Похорон відбувся 27-го січня 1988 року на цвинтарі Мантой в Скарборо, Онтаріо, Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ОКОНСЬКИЙ, член УНС Відд. 352-го ім. св. Арх. Михаїла в Честері, Па., помер 28го січня 1988 року на 68-му році життя. Нар. 1920 року в Честері, Па. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Руту, сина Петра мол., дочку Петрусю Мартин та 5 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі „Immaculate Heart", в Лінвуд, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Щербак, секр.

ҐЕНЯ МОТЮК ЛЕБДА, член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Ню Йорку, Н.Й., померла 31-го січня 1988 року на 70-му році життя. Нар. 14-го березня 1917 року в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС стала 1963 року. Залишила у смутку сина Вейн Александра, дочку Линду Анн Стацер і внуків Ларису і Христину, також брата Волтера Мотюка. Похорон відбувся 5-го лютого 1988 року на цвинтарі Кальварія на Квінсі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Пригода, секр.

АНТІН ҐРЕН, член УНС Відд. 29-го ім. Преображення в Нантікак, Па., помер 29-го січня 1988 року на 64-му році життя. Нар. 6-го лютого 1923 року в Балтіморі, Мд. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку сестру Дороту М. Кеслер, племінницю Силвію Рое і племінника Христофора Кеслера. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Станислава в Балтиморі, Мд.

Вічна Йому Память!

Ольга А. Маліщак, секр.

СОФІЯ ГАВРИЛЮК, член УНС Відд. 8-го Т-ва „Подільська Січ" в Йонкерсі, Н.Й., померла 12-го лютого 1988 року на 72-му році життя. Нар. 1915 року в селі Острівець, пов. Коломия, Україна. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку мужа Стефана, брата Михайла з родиною та дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 16-го лютого 1988 року на цвинтарі Св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА КУРЧАК, член УНС Відд. 327-го Т-ва „Запорозька Січ" в Гемпстеді, Н.Й., померла 12-го лютого 1988 року на 66-му році життя. Нар. 1921 року в Дрогобичі, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку мужа Миколу, сина Ярослава з дружиною і донечкою Катрусею, сестру Юлію Захарію з родиною, маму і сестру з родиною в Україні. Похорон відбувся 16-го лютого 1988 року.

Вічна Їй Пам'ять!

Зеновія Зарицька, секр.

ВОЛОДИМИР ПОБІГУШКА член УНС Відд. 473-го ім. сот. Ю. Головінського в Монтреалі, Канада, помер 11-го грудня 1987 року на 83-му році життя. Нар. 1904 року на Україні. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Анну і рідню в Україні. Похорон відбувся 15-го грудня 1987 року в Секвіллі.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Баніт, секр.

ІВАН КАРПІЙ, член УНС Відд. 94-го ім. М. Шашкевича в Гемтремку, Миш., помер 10-го лютого 1988 року на 65-му році життя. Нар. 1922 року в селі Ожидів, Золочів, Україна. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Ярославу, сина Мирона, тещу Софію Чипчар, шваґрів: Ігоря Чипчара з дружиною Зенею і донькою Танею, Ярему Чипчара з дружиною Арлін. Похорон відбувся 13-го лютого 1988 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітройті, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Роман Татарський, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 1-го КВІТНЯ 1988 р.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори Т-ва Дністер 430-го Відд. о год. 6-ій веч. в домі УНС, 5004 Н. Олд Йорк вул. На порядку нарад: звіти Управи і Контрольної Комісії та вибір нової Управи і К. Комісії на 1988 р. — Д-р Ів. Скальчук, гол., Ів. Кніґницький, секр.

